

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 16. kolovoza 2006.

Marija, znak nade i podrška na kršćanskom putu

Draga braćo i sestre!

Ovaj naš uobičajeni tjedni susret srijedom odvija se danas u ozračju svetkovine Uznesenja Blaene Djevice Marije. Htio bih vas stoga pozvati da upravite još jednom pogled prema našoj nebeskoj Majci, koju smo jučer u liturgiji promatrali proslavljenju s Kristom u nebu. Ovaj blagdan uvijek je bio duboko proivljan u kršćanskom narodu, od prvih stoljeća kršćanstva; njime se, kao što je poznato, slavi proslava i tijelom onog stvorenja što si ga je Bog izabrao za Majku i što ga je Isus s Kria dao za Majku čitavome čovječanstvu. Velika Gospa, kako to izjavljuje i II. vatikanski sabor, podsjeća na otajstvo koje zanima svakoga od nas, jer Marija "ovdje sjaji poput znaka sigurne nade i utjehe putujućem narodu Bojemu" (*Lumen gentium*, 68). Toliko nas međutim obuzimaju svakodnevni događaji da zaboravljamo ponekad na ovu utješnu duhovnu stvarnost, koja predstavlja vanu istinu vjere.

Što onda učiniti pa da ovaj svijetli znak nade bude još više prihvaćen u današnjem društvu? Ima ih koji danas ive kao da neće nikada umrijeti ili kao da sve završava smrću; neki se ponašaju kao da su jedini stvaraoci svoje sudbine, kao da Bog ne postoji, dolazeći ponekad čak i do toga da mu niječu pravo na prostor u našem svijetu. Veliki uspjesi tehnike i znanosti, koji su značajno poboljšali uvjete ivota čovječanstva, ostavljaju međutim bez odgovora najdublja pitanja ljudske duše. Samo otvorenost za otajstvo Boga, koji je Ljubav, moe ispuniti eđ za istinom i srećom u našem srcu; samo pogled na vječnost moe dati istinsku vrijednost povijesnim događajima, a posebice otajstvu ljudske krhkosti, patnje i smrti.

Motreći Mariju u nebeskoj slavi, shvaćamo da i nama zemlja nije konačna domovina i da ćemo, ako ivimo trajno okrenuti prema vječnim dobrima, jednog dana uivati tu istu njezinu slavu. Stoga, premda kroz tisuće svakodnevnih teškoća, ne smijemo izgubiti vedrinu i mir. Sjajni znak Uznesene u nebo još više sjaji kad se čini da se na obzorju gomilaju alosne sjene boli i nasilja. Sigurni smo u ovo: Marija odozgo prati naše korake toplom brigom, smiruje nas u času tame i oluje, svojom nas majčinskom rukom učvršćuje. Pridignuti tom sviješću, nastavljamo s punim pouzdanjem svoj hod kršćanskoga ivota onamo kamo nas Providnost vodi.